Infrastruktura w pasie drogowym

Kategoria: Komunikacja i Transport
Opublikowano: sobota, 28, marzec 2015 23:00
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 4348

Zarządca drogi może odmówić wydania zezwolenia na umieszczenie w pasie drogowym urządzeń i infrastruktury, o których mowa w art. 39 ust. 1a ustawy o drogach publicznych, wyłącznie, jeżeli ich umieszczenie spowodowałoby zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, naruszenie wymagań wynikających z przepisów odrębnych lub miałoby doprowadzić do utraty uprawnień z tytułu gwarancji lub rękojmi w zakresie budowy, przebudowy lub remontu drogi.

W uzasadnieniu wyroku sąd wskazał, że art. 107 § 1 K.p.a. wśród niezbędnych elementów decyzji wymienia nie tylko rozstrzygnięcie i powołanie podstawy prawnej, ale także uzasadnienie faktyczne i prawne. Z kolei art. 107 § 3 K.p.a. wskazuje, że uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Skoro wniosek dotyczył umieszczenia sieci wodociągowej, to organ powinien był zbadać czy warunki techniczne i wymogi bezpieczeństwa pozwalają na tę lokalizację, jak wskazuje art. 39 ust. 1a in fine ustawy o drogach publicznych. Po ustaleniu, iż sieć wodociągowa spełnia te wymagania, organ w zasadzie powinien wydać decyzję pozwalającą na jej umieszczenie w pasie drogowym, chyba że ustaliłby, że wystąpiły okoliczności wymienione w art. 39 ust. 3 zd. 2 ustawy. W decyzji powołano ten ostatni przepis, przyjmując, że umieszczenie sieci wodociągowej w pasie drogowym ograniczy możliwość jej ewentualnej przebudowy oraz spowoduje rozległe zniszczenie istniejącego zagospodarowania pasa drogowego, w szczególności jezdni. Sąd wskazał, że powołane przez organ okoliczności nie zostały wymienione w art. 39 ust. 3 zd. 2 ustawy. Organ powołał się również na § 140 ust. 1, ust. 6 i ust. 8 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43, poz. 430 ze zm.), zawierające zalecenia, co do sposobu umieszczenia w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej. Sąd w uzasadnieniu zauważył, że również te przepisy nie odnoszą się do wskazanych przez organ okoliczności i nie mogą stanowić podstawy do odmowy umieszczenia w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej. Rzeczone przepisy, znajdujące umocowanie w ustawie o drogach publicznych i stanowiące jej uszczegółowienie, nie stanowią też przepisów odrębnych w stosunku do tej ustawy.

Źródło: CBOSA

Phoca PDF